

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem, ve věci
žalobkyně: **V. K.**, narozená „X“,
bytem „X“,

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2017, sp. zn. SZ/MPSV-2017/56031-916, č. j. MPSV-2017/193262-916,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 19. 9. 2017, sp. zn. SZ/MPSV-2017/56031-916, č. j. MPSV-2017/193262-916, se pro vadu řízení **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen uhradit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 1 030 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 19. 9. 2017, sp. zn. SZ/MPSV-2017/56031-916, č. j. MPSV-2017/193262-916, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště Kadaň, ze dne 17. 2. 2017, č. j. 10274/2017/KAD, kterým byl zamítnut návrh žalobkyně na změnu výše přiznaného příspěvku na péči podaný dne 6. 10. 2016 a rozhodnuto nadále poskytovat příspěvek na péči v původní výši 4 400,- Kč měsíčně.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně namítala, že posudková komise hodnotila a brala v úvahu pouze zprávy přímo nesouvisející se základním onemocněním žalobkyně a jeho zhoršením. Při hodnocení komise přihlédla pouze ke zprávě z rehabilitačního oddělení po operaci totální endoprotézy levého kolene. Základním onemocněním žalobkyně je však již od roku 1963 progresivní polyartritida. Žalobkyně zdůraznila, že v lednu 2016 byla pro zhoršení zdravotního stavu hospitalizována v revmatologickém ústavu. Poukázala rovněž na další zdravotní problémy: hiátová hernie – brániční a pupeční, glaukom, močová inkontinence, chronické urinoinfekty, hemoroidy, stenóza jater, arteriální hypertenze, anemie a kožní problémy. Žalobkyně poukázala na skutečnost, že v minulosti jí bylo přiznáno nezvládání 6 základních životních potřeb, a to mimo jiné i základní životní potřeby oblékání a obouvání. Poukázala na skutečnost, že dle závěrů sociálního šetření provedeného v daném řízení bylo zjištěno, že bez pomoci jiné osoby nezvládá 8 základních životních potřeb.
3. Zdůraznila, že nezvládá základní životní potřebu mobilita. Uvedla, že potřebuje i pomoc s péčí o zdraví, neboť si musí 2x denně kapat do očí oční kapky, které si není schopna pro postižení rukou aplikovat. Musí být rovněž kontrolováno užívání léků, neboť zapomíná, zda si je již vzala či nikoliv. Několikrát si je vzala omylem dvakrát a musela být volána záchranná služba. Pro silné tišící účinky léků je stále unavená, ospalá a zmatená. Schopnost soustředění je špatná, psychicky je labilní a nervózní. Dále poukázala na skutečnost, že v lékařských zprávách byly doloženy dlouhodobé urologické potíže – II. až III. stupeň inkontinence, které jsou umocněny jejími problémy s pohyblivostí. Tyto problémy jsou velice obtěžující, psychicky zatěžující a ponižující. Zdůraznila, že nezvládá oblékání, neboť nemá sílu ani cit v rukou a nezvedne ruce nad hlavu. Nemá sílu natáhnout spodní oblečení do správné polohy. Nezvládá zapínání knoflíků, zipů či zavazování tkaniček.
4. Žalobkyně uvedla, že k tomu, aby žila důstojný život, potřebuje pečovatelku. Doposud jí pomáhá rodina a částečně pokrývá své potřeby využitím pečovatelské služby. Pečovatelskou službu by potřebovala ve větším rozsahu, ovšem z finančních důvodů jí nemůže využít.
5. Žalobkyně zdůraznila, že ve všech předkládaných lékařských zprávách je uvedeno její urologické postižení. Při hodnocení jejího zdravotního stavu nebylo přihlédnuto k jeho zhoršení a nebyl brán zřetel na aktuální zdravotní stav. Bylo hodnoceno pouze vyjádření rehabilitačních pracovníků, kteří se snažili pouze obnovit hybnost operované nohy, ovšem se základním onemocněním toto hodnocení nemá souvislost. Zdůraznila, že adaptace na její zdravotní stav je prakticky nemožná, neboť stav rukou je takový, že se dá srovnat s jejich totální ztrátou. Postupná degenerace páteře je nevratná. Poukázala na nevhodné chování posudkové lékařky při jednání posudkové komise.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

6. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž zrekapituloval průběh dosavadního správního řízení. Zdůraznil, že posudková komise měla k dispozici dostatečnou podkladovou dokumentaci, odborné lékařské zprávy a žalobkyně byla přítomna při jednání posudkové komise. Žalovaný považoval posudek posudkové komise za vypovídající podklad, na jehož základě mohlo být ve věci rozhodnuto. Žalovaný byl toho názoru, že postupoval v odvolacím řízení v souladu s platnými právními předpisy. Vzhledem k tomu, že posudková komise zasedala v odborném složení, kdy byl při posuzování přítomen posudkový lékař, tak i odborník z oboru revmatologie, považoval žalovaný vypracovaný posudek za odborný, stěžejní a úplný důkazní prostředek, na jehož základě bylo možné rozhodnout.

Replika žalobkyně

7. Na vyjádření žalovaného reagovala žalobkyně replikou, ve které zopakovala své výhrady vůči průběhu posouzení jeho zdravotního stavu a výtky vůči žalobou napadenému rozhodnutí.

Jednání soudu

8. Při jednání soudu žalobkyně přednesla žalobu shodně jako v jejím písemném vyhotovení ve znění repliky. Zdůraznila, že předsedkyně posudkové komise při posouzení jejího zdravotního stavu nebrala v potaz aktuální posudek odborného lékaře a jednala s ní velice arogantně. Uvedla, že v rámci správního řízení nebylo přihlédnuto k jejímu aktuálnímu zdravotnímu stavu, zejména k urologickým potížím. Žalovaný vycházel pouze z propouštěcí zprávy po operaci totální endoprotézy kolene a nepřihlédl k ostatním zprávám odborných lékařů, zejména z oboru urologie. Poukázala rovněž na skutečnost, že bez zlepšení jejího základního onemocnění dospěly správní orgány oproti předchozím rozhodnutím k závěru, že zvládá základní životní potřebu oblékání a obouvání.
9. Žalovaný se z jednání písemně omluvil. Z omluvy jednoznačně vyplynulo, že souhlasí s projednáním věci bez jeho přítomnosti.

Posouzení věci soudem

10. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
11. Smyslem zák. č. 108/2006 Sb. o sociálních službách (dále jen „zákon o sociálních službách“), je úprava podmínek poskytování pomoci a podpory fyzickým osobám v

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nepříznivé sociální situaci prostřednictvím sociálních služeb a příspěvku na péči. Příspěvek na péči, který je předmětem řízení v dané věci, se podle § 7 téhož zákona poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob. Náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu. Nárok na něj má osoba, která splňuje předpoklady uvedené v § 4 odst. 1 téhož zákona (mezi účastníky není sporu o tom, že podmínky zde uvedené žalobkyně splňuje), která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8 uvedeného zákona, pokud jí tuto pomoc poskytuje osoba blízká nebo asistent sociální péče nebo poskytovatel sociálních služeb, který je zapsán v registru poskytovatelů sociálních služeb nebo dětský domov, anebo speciální lůžkové zdravotnické zařízení hospicového typu; nárok na příspěvek má tato osoba i po dobu, po kterou je jí podle zvláštního právního předpisu poskytována zdravotní péče v průběhu hospitalizace. O příspěvku rozhoduje krajská pobočka Úřadu práce. Podle § 8 uvedeného zákona osoba (starší 18 let), která vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby, se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby, b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb, c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb, d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb. Dle § 9 uvedeného zákona se při posuzování stupně závislosti hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku. Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis (§ 9 odst. 4, 5 a 6 téhož zákona).

12. Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis, kterým je vyhláška č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách. Dle § 2 odst. 1 uvedené vyhlášky se při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zdravotní postižení. Dle § 2a uvedené vyhlášky pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

13. V příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. jsou vymezeny schopnosti zvládat základní životní potřeby.
14. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**mobilita**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových.
15. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**orientace**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat.
16. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**komunikace**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna porozumět se a porozumět, a to mluvenou srozumitelnou řečí a psanou zprávou, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům nebo zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky.
17. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**stravování**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim.
18. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**oblékání a obouvání**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.
19. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**tělesná hygiena**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holit se.
20. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**výkon fyziologické potřeby**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna včas používat WC, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky.
21. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**péče o zdraví**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená léčebná a ošetrovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky, pomůcky.
22. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**osobní aktivity**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna vstupovat do vztahů s jinými osobami, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí jako např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.
23. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**péče o domácnost**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti, manipulovat s předměty denní potřeby, obstarat si běžný nákup, ovládat běžné domácí spotřebiče, uvařit

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

si teplé jídlo a nápoj, vykonávat běžné domácí práce, obsluhovat topení a udržovat pořádek.

24. Podle § 11 odst. 2 zákona o sociálních službách činí výše příspěvku pro osoby starší 18 let za kalendářní měsíc 800,- Kč, jde-li o lehkou závislost, 4 000,- Kč, jde-li o středně těžkou závislost, 8 000,- Kč, jde-li o těžkou závislost a 12 000,- Kč, jde-li o úplnou závislost. Nárok na příspěvek přitom vzniká dnem splnění podmínek stanovených v § 7 a § 8 citovaného zákona.
25. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobkyně požádala o změnu výše příspěvku na péči žádostí ze dne 29. 9. 2016. Dne 14. 10. 2016 bylo provedeno sociální šetření pro účely řízení o příspěvku na péči. V rámci tohoto sociálního šetření bylo zjištěno k jednotlivým základním životním potřebám, že pohyblivost žalobkyně je výrazně omezena a jakýkoliv pohyb jí způsobuje značné bolesti. Má viditelně zdeformované prsty na rukou a pravé zápěstí je nepohyblivé. V levém zápěstí je také omezena hybnost. Při pohybu využívá s potížemi dvou francouzských holí případně invalidní vozík. Předměty přenáší v igelitovém pytlíku pověšeném na francouzské holi. Předměty nezvedne – využívá pomůcky. Předměty uchopuje s problémy, neudrží je, vypadávají jí z rukou. Má zhoršenou jemnou i hrubou motoriku. Potraviny pozná, nevybalí je a ovoce neoloupe. Stravu nenaporcuje. Láhev neotevře. Hrnek udrží – používá obou rukou. Ranní hygienu provádí v koupelně. Používá elektrický zubní kartáček. Neučesá se, nezvedne paže. Potřebuje pomoc do vany a z vany. Neumyje si a neutře si tělo ani vlasy. Fyziologickou potřebu zcela nereguluje. WC vyhledá, ale nedojde vždy včas z důvodu zhoršené pohyblivosti. Používá vložky, které si sama s obtížemi vyměňuje. Následnou očistu neprovádí dostatečně – snaží se to řešit následným omytím v koupelně. Druhy oblečení pozná, vhodné vybere, ale nedokáže je vzít ze skříně. Nejčastěji používané oblečení si nechává připravovat na peřinák v ložnici. Někdy si oblečení oblékne naruby. Nezvládá manipulovat s knoflíky, zipy ani tkaničkami. Boty sama neobuje ani nezuje. Dále je v zápisu o sociálním šetření uvedeno, že léčebný režim žalobkyně zvládá pod dohledem. Zapomíná léky vzít nebo je vezme opakovaně. Dávkovač na léky jí nevyhovuje. Dále bylo v sociálním šetření uvedeno, že žalobkyně komunikovala, ovšem písemná komunikace je omezena, neboť pero drží pouze s problémy. Žalobkyně byl orientovaná místem, časem i prostorem. Zvládne obsluhovat mobilní telefon. O domácnost se nepostará a neuvaří. Neotevře a nezavře okno. Nepostará se o prádlo.
26. Dne 26. 1. 2017 byl vypracován posudek o zdravotním stavu žalobkyně posudkovým lékařem MUDr. J. P. CSc. Posudkový lékař konstatoval, že žalobkyně nezvládá základní životní potřeby mobilita, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, osobní aktivity a péče o domácnost. Dle posudkového lékaře tedy žalobkyně nezvládala šest základních životních potřeb. Na základě tohoto hodnocení bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, kterým byla žádost žalobkyně o zvýšení příspěvku na péči zamítnuta a kterým bylo rozhodnuto poskytovat nadále žalobkyni příspěvek ve výši 4 400 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně včasné odvolání.
27. V rámci odvolacího řízení žalovaný požádal o posudek v souladu s ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení Posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí. Posudková komise jednala za přítomnosti žalobkyně dne 22. 8. 2017 ve složení MUDr. H. H. jako předsedkyně, MUDr. Z. B. – revmatoložka a S. Ch. - tajemnice, a dospěla k závěru, že žalobkyně je osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni závislosti II., neboť vyžaduje každodenní pomoc,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není schopna zvládat pět základních životních potřeb. Komise stručně uvedla obsah lékařských zpráv, ze kterých vycházela a závěry vyšetření provedeného odbornou lékařkou revmatoložkou přímo při jednání komise. Komise v posudku konstatovala: „Na základě výše uvedených skutečností vypracovala PK MPSV hodnocení, jehož výsledky uvádí v tabulkách. Komise podrobně prostudovala mimo jiné i výsledky sociálního šetření ze dne 14. 10. 2016, které vzala při hodnocení zdravotního stavu posuzované v úvahu. Komise však musí při hodnocení zdravotního stavu vycházet především z funkčních důsledků zdravotního postižení. Sociální šetření bylo provedeno v souladu se zdravotním stavem posuzované. Pos. Lékař LPS – OSSZ shledal u pos. nadále DNZS, ale uvedl, že od operace TEP genus I. Sin. Uběhla krátká doba, aby mohly být určeny funkční dopady na soběstačnost posuzované při probíhající rekonvalescenci a následně opak. rehabilitaci v lůžkových zařízeních po absolvování této operace, která proběhla v říjnu 2016. Nadále uvedl, že se jedná o DNZS, v jehož důsledku pos. samost. nezvládala 6 ZŽP: a), d), e), f), i), j). PK MPSV provedla již aktuální posouzení, neboť měla k dispozici obj. funkční vyšetření téměř 11 měsíců od operace a z funkčního hlediska u pos. neprokázala podstatné zhoršení zdravotního stavu posuzované, ba naopak v ADL vyš. bylo uvedeno, že zcela samostatně zvládá i oblékání včetně ponožek. Posuzovaná žije v bytě sama. PK MPSV konstatuje, že shledala u pos. DNZS, v jehož důsledku pos. samostatně nezvládala 5 ZŽP: a), d), f), i), j). U základních životních potřeb, které komise považuje za zvládnuté, neprokázala příčinnou souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu DNZS a pozbytím schopnosti zvládat tyto životní potřeby v přijatelném standardu, případně za použití facilitátorů. Závažnou močovou inkontinenci neměla pos. nikde deklarovanou a byla schopná i výměny inkont. pomůcek. Zvládala psaní krátkého textu, ale převážně používala PC k běžné komunikaci, pracovala jako bankovní úřednice.“

28. Na tomto místě musí soud konstatovat, že z obsahu správního spisu vyplývá, že základní životní funkce oblékání a obouvání byla jako nezvládnutá u žalobkyně již v minulosti shledána v rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 20. 5. 2011, č. j. 207/SZ/2011-6, i v rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 9. 2013, č. j. MPSV-UM/12787/13/4S-ÚSK. V obou případech byla členkou Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí MUDr. Z. B. Z výše citovaného posudku posudkové komise, ze kterého vycházel žalovaný při vydání žalobou napadeného rozhodnutí, nikterak nevyplývá, k jaké podstatné změně ve zdravotním stavu žalobkyně došlo, že v současnosti již tuto základní životní potřebu zvládá. S ohledem na základní onemocnění žalobkyně, které postihuje i klouby horních končetin soud poukazuje na skutečnost, že v sociálním šetření bylo výslovně uvedeno, že žalobkyně nezvládá manipulaci s knoflíky zipy. K této skutečnosti se komise nikterak ve svém posudku nevyjádřila. V tomto směru považuje soud posudek posudkové komise v daném řízení za nedostatečně odůvodněný.
29. Dále žalobkyně ve správním řízení poukazovala na močovou inkontinenci. Posudková komise uvedla, že závažná močová inkontinence nebyla ve zdravotní dokumentaci žalobkyně deklarována. Ovšem v odůvodnění rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 9. 2013, č. j. MPSV-UM/12787/13/4S-ÚSK, je výslovně uvedeno, ve výsledku vyšetření provedeného při jednání posudkové komise MUDr. Z. B., že byla shledána močová inkontinence a v rekapitulační části tohoto rozhodnutí je uvedeno, že z podkladové dokumentace je zřejmé, že je u žalobkyně přítomna močová inkontinence II. stupně. Rovněž v propouštěcí zprávě vyhotovené Karlovarskou krajskou nemocnicí, a.s. dne 16. 11. 2016, na kterou komise v předmětném řízení výslovně odkazovala je ve vztahu k močové kontinenci uvedeno, že žalobkyně je pouze „občas kontinentní“. V zápisu o sociálním šetření bylo rovněž uvedeno, že žalobkyně nezvládá dojít vždy včas na WC a následnou očistu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

neprovádí dostatečně. Rovněž bylo v sociálním šetření uvedeno, že výměnu inkontinenčních pomůcek zvládá žalobkyně s obtížemi. Soud konstatuje, že z posudku posudkové komise, na jehož základě bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí, nikterak nevyplývá, zda močová inkontinence zaznamenaná v lékařské dokumentaci žalobkyně dle názoru posudkových lékařů není „závažnou močovou inkontinencí“, nebo zda byla skutečnost, že žalobkyně má močovou inkontinenci zaznamenanou v lékařské dokumentaci, přehlédnuta. Rovněž se komise nikterak nevyjádřila k otázce včasnosti vyhledání WC a možnosti následné očisty. V tomto směru považuje soud posudek posudkové komise v daném řízení rovněž za nedostatečně odůvodněný.

30. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 22. 8. 2017 nelze považovat za úplný a přesvědčivý. V důsledku toho pak musel konstatovat, že žalovaný při vydání žalobou napadeného rozhodnutí vycházel z nedostatečně zjištěného skutkového stavu. V této skutečnosti spatřuje soud vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.
31. S ohledem na shora uvedené soud žalobou napadené rozhodnutí ve výroku rozsudku ad I. zrušil ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ust. § 78 odst. 3 s. ř. s. proto, že skutkový stav, který vzaly správní orgány za základ svých rozhodnutí, požaduje zásadní doplnění, a věc podle ust. § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení bude žalovaný podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku.
32. Výrok ad II. rozsudku o náhradě nákladů řízení má oporu v ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., podle kterého platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, tak má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, a proto má právo na náhradu nákladů řízení, v důsledku čehož soud uložil žalovanému zaplatit jí do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 1030 Kč. Tato částka odpovídá cestovnému žalobkyně k jednání soudu z místa jeho trvalého bydliště do Ústí nad Labem osobním automobilem (celková vzdálenost Klášterec nad Ohří – Ústí nad Labem a zpět - 180 km, doložená spotřeba vozidla na 100 km 6,9/4,6/5,4 l, sazba náhrady 4 Kč/km a cena paliva 30,50 Kč/l). Jiné náklady řízení žalobkyně neuplatnila.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 14. května 2018

Mgr. Václav Trajer, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)